Jonge ondernemers gezocht voor leiderschapsprogramma VS

ORANJESTAD/WILLEMSTAD — Het Consulaat-Generaal van de Verenigde Staten (VS) op Curaçao is op zoek naar kandidaten voor een fellowship van vijf weken van het 2023 Young Leaders of the Americas Initiative (YLAI). Hiervoor wordt een jonge ondernemer uit Aruba, twee uit Curaçao en een uit Sint Maarten gezocht. Naast gemeenschappelijke en individuele begeleiding krijgen deze de kans een maand stage te lopen bij een bedrijf in de VS.

Ze worden dan ook lid van het YLAI-netwerk waar zo'n 1000 zakelijk leiders lid van zijn en elkaar ondersteunen met het delen van kennis en best practices. Kandidaten dienen tussen de 25 en 35 jaar oud te zijn, minimaal twee jaar ingeschreven te zijn bij de Kamer van Koophandel (KvK) en inwoner te zijn van Aruba, Curaçao of Sint Maarten. Daarnaast moeten ze vloeiend Engels spreken, in aanmerking kunnen komen voor een J-1 visa en beschikbaar zijn voor reizen in de maand januari en februari 2022. Inschrijven is gratis, de kosten van de deelnemers aan het programma zoals de reis- en verblijfskosten, de verzekeringen, onderdak en maaltijden worden vergoed.

Ook krijgen de deelnemers een mentor en een klein stipendium. Na de stage komen de kandidaten bij elkaar in Washington DC voor het 'YLAI closing forum' waar ze kunnen netwerken met elkaar en met zakelijke en sociale ondernemers en Amerikaanse overheidsvertegenwoordigers.

Het initiatief wordt gesponsord door het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken. Sinds de lancering in 2015 hebben meer dan 750 jonge ondernemers uit Latijns-Amerika en de Cariben deelgenomen aan het YLAI-programma, dat tot doel heeft leiderschaps- en ondernemerskwaliteiten van deelnemers te vergroten door de zogenoemde fellowships bij bedrijven en organisaties in de VS.
Meer informatie over het programma is te vinden op ylai.state.gov. Aanmelden kan tot 1 december.

3 journalisten uit de tijd van de Status Aparte ontmoeten premier en minister Maduro

ORANJESTAD — In het kader van de aankomende conferentie ter viering van het 35-jarige bestaan van de Status Aparte, vond er gisteren een ontmoeting plaats tussen premier Evelyn Wever-Croes (MEP), minister Xiomara Maduro (MEP) en drie journalisten die actief waren in die tijd.

Harry Croes, Emile Kelkboom, en Django Simoons spraken onder meer over de rol die de pers heeft gespeeld op de weg naar de Status Aparte. De oud-journalisten werden ook gevraagd hun perspectieven te uiten over de toekomst van het eiland. Onder meer werd genoemd dat Aruba zich in de afgelopen 35 jaar zeer snel heeft ontwikkeld waardoor er gelet moet worden op duurzaamheid en bescherming van de natuur. Meer landbouw, meer mogelijkheden voor de jongeren en belastingen werden ook besproken.

De conferentie '35 aña di Status Aparte - Aruba ta di nos tur' vindt plaats op 23 november van 09.00 tot 12.00 uur en is deels fysiek en deels virtueel.

Archeologisch museum doet mee aan Unesco webinar

ORANJESTAD — Archeoloog Raymundo Dijkhof archeoloog en hoofd Wetenschappelijke Afdeling van het Nationale Archeologisch Museum Aruba (NAMA) heeft meegedaan aan een Unesco-webinar georganiseerd door het Unesco-kantoor in Kingston, Jamaica. Thema was een trainingshandleiding voor de bescherming van onderwater cultureel erfgoed in het Caribisch gebied en Latijns-Amerika. De training bestond uit tien modules en duurde van half augustus tot eind oktober. Hier deden negentig mensen aan mee uit 28 landen. Het Nederlands Koninkrijk werkt aan het ratificeren in 2022 van het Unesco Verdrag ter Bescherming van Cultureel Erfgoed Onderwater uit 2011. Dijkhof vertegenwoordigt Aruba in het voorbereiden hiervan.

Ingezonden

De Arubaanse afvalaffaire en het kinderrecht op een gezond milieu

OP DE de website kinderrechten.nl lezen we over een baanbrekende zaak waarin een Londense rechter in december 2020 officieel erkende dat een achtjarig meisje was overleden aan de gevolgen van luchtvervuiling. Dit oordeel past binnen de groeiende erkenning dat met milieuvervuiling kinderrechten worden geschonden. Op dezelfde website lezen we dat jaarlijks één op de vier kinderen jonger dan vijf jaar overlijden aan de gevolgen van milieuschade. Dit roept voor Aruba vragen op, want sinds jaar en dag is het Arubaanse afvalbeheer ver onder de maat. In het gebied rond het woongebied Parkietenbos heerst een situatie die indruist tegen zowel het recht als tegen hetgeen van een fatsoenlijke overheid mag worden verwacht: luchtverontreiniging, bodemverontreiniging en zeewaterverontreiniging zijn aan de orde van de dag. Bij Parkietenbos groeit een vuilnishoop met de dag richting zee, terwijl iedere verandering in windrichting buurtbewoners misselijkmakende geur- en rookoverlast bezorgt. Slib, dat bestaat uit onder meer fecaliën, wordt op de vuilnishoop uitgesmeerd om te drogen. Als het een beetje geregend heeft, wordt deze stinkende brij een broeihaard voor ongedierte. Ondertussen wordt er in de zee (ongezuiverd) rioolwater geloosd.

In dit kader mag best onderzocht worden of bij Parkietenbos kinderrechten geschonden worden. Immers, Aruba is ook gebonden aan het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK). In artikel 3 van dit verdrag komt tot uiting dat het belang van het kind voorop moet staan bij beslissingen die kinderen aangaan. Artikelen 4 en 6 scheppen de plicht voor de overheid om te zorgen voor een veilige leefomgeving voor kinderen. Tegen deze achtergrond zijn de (voornamelijk openlucht)werkzaamheden die bij Parkietenbos plaatsvinden in het kader van afvalbeheer, kennelijk een grove schending van de rechten van het kind. Toch wordt er bij het ontplooien van deze activiteiten door niemand nagedacht over het gevaar van giftige stoffen voor de kinderen die in deze buurt wonen. Luchtkwaliteit, (zee) waterkwaliteit en bodemkwaliteit worden kennelijk niet gemeten. Ook wordt in dit woongebied geen gezondheidsonderzoek gehouden om de gezondheidsrisico's voor buurtbewoners in kaart te brengen.

De tijd begint echt te dringen dat de overheid deze slepende afvalaffaire serieus neemt en deze problematiek effectief aanpakt. Echter, de moed zakt je in de schoenen wanneer je luistert naar de uitlatingen van de nieuwe minister van Integriteit en Natuur tijdens de onlangs gehouden parlementsvergadering inzake Serlimar. Volgens de website van de overheid is Serlimar 'het bedrijf van Aruba, dat de gemeenschap een schoon en gezond leefmilieu garandeert door op een verantwoorde, servicegerichte en efficiënte wijze uitvoering te geven aan activiteiten op het gebied van afvalstoffenpreventie – inzameling en – verwerking en groenbeheer.' Tijdens de vergadering geeft de minister aan dat de Hinderverordening niet van toepassing is op de werkzaamheden bij Parkietenbos, terwijl deze landsverordening hiervoor geen uitzondering schept. Over het Paho-rapport had de minister nog nooit gehoord, noch over de problematiek van de locatie van een incinerator (verbrandingsoven). In interviews verzekert onze kersverse minister ons dat hij de materie grondig heeft bestudeerd en dat er over de oplossingen is nagedacht. We moeten het maar geloven. Ondertussen blijven we veel waarde hechten aan de autonomie, alsof het een voorrecht is van de Arubaanse overheid. Wellicht wordt het tijd om deze autonomie niet alleen op te vatten als strijdkreet tegen Nederland, maar op de eerste plaats als een verantwoordelijkheid. Daarmee zou de autonomie ook opgevat moeten worden als een plicht die noopt tot verwezenlijking van de rechten van het kind.

Ryçond Santos do
Nascimento
Aruba

De redactie van de Amigoe kan ingezonden brieven redactioneel bewerken, inkorten of besluiten om niet te plaatsen. Brieven mogen maximaal 600 woorden bevatten, ze moeten voorzien zijn van naam en woonplaats (worden in principe gepubliceerd) en adres en telefoonnummer (niet voor publicatie, maar ter verificatie). Anonieme brieven worden nooit geplaatst. Een geplaatste brief geeft de opvatting van de afzender weer en niet die van Amigoe.We accepteren alleen digitaal gestuurde brieven. Ons e-mail adres is: arubaredactie@amigoe.com.

Breinbreker van de dag

Elke dag vindt u in de Amigoe op deze pagina een Sudoku. Plaats de cijfers 1 tot en met 9 zo in het diagram dat elk cijfer precies één keer voorkomt in elke rij en elke kolom. Elk van de cijfers 1 tot en met 9 moet ook precies één keer voorkomen in elk van de vetomrande 3-bij-3-vierkanten.

7							6	5
		1	6					
	4		8					
		3	5				9	
	9	8		1		5	4	
	5				2	1		
					5		7	
					9	3		
4	1							2

De oplossing voor de Sudoku staat op pagina 9 in deze krant.

DIFFICULTY RATING: ★★★★☆

ZEE

Doorgeslagen autonomie

Nico van der Zee bespreekt in deze column regelmatig zinnige en onzinnige zaken.
Reacties zijn welkom: nicovanderzee@gmail.com.

De viering van 35 jaar Status Aparte komt eraan. Deze week mocht een aantal journalisten die het ontstaan van die Status Aparte destijds meemaakten en beschreven op bezoek komen bij de minister-president. Voor journalisten moeten dat mooie tijden zijn geweest waarin veel gebeurde en er veel maatschappelijke discussie was. Ook voor de politici waren dat ongetwijfeld mooie jaren. Status Aparte betekende dat Aruba nu heel veel dingen zelf moest en wilde regelen. Afstand nemen van Curaçao was het motto, wat in de loop der jaren veranderde in afstand nemen tot Nederland. Aruba was en is autonoom, we regelen onze zaakjes zelf wel en die taak werd met enthousiasme opgepakt.
Niet al die beslissingen om de zaakjes zelf te regelen waren even verstandig. Drie jaar geleden kwamen de inspecteurs van volksgezondheid van Nederland en de CAS-eilanden bij elkaar. In dat Vierlandenoverleg bespraken ze veel punten. Het hoofdthema leek te zijn: we verspillen vaak onze energie, we kunnen beter zaken gezamenlijk regelen. Medicijninkoop zou zo'n gezamenlijk project kunnen zijn van de CAS-eilanden. Zoiets kan veel geld besparen, meende men. Een andere zaak was de lijst van geregistreerde, toegestane geneesmiddelen. Ieder land houdt een lijst bij van toegestane geneesmiddelen. Komt er een nieuw geneesmiddel op de markt, dan moet ieder land onderzoeken of het wel toegestaan is of niet. In de praktijk betekent dat een enorme vertraging en je kunt je afvragen of de kleine landen genoeg deskundigheid en ervaring hebben om die taak goed uit te voeren. De vergaderende inspecteurs waren het snel eens: waarom sluiten we niet allemaal aan bij de Nederlandse lijst. Daar is meer mankracht, deskundigheid en geld aanwezig om medicijnen daadwerkelijk te beoordelen. Je kunt ook de lijst van Amerika of de Paho nemen, maar verspil geen energie. Laat het idee van autonomie varen in dit soort gevallen.

Zoiets betekent wel dat de wet aangepast moet worden. We zijn nu drie jaar verder en dat is nog steeds niet gebeurd. Waarom wilde ik weten en legde die vraag neer bij onze minister van Volksgezondheid Dangui Oduber (MEP). Die blijkt helemaal niets voor zo'n aansluiting bij Nederland of een andere internationale organisatie te voelen. "Er dient wel in acht te worden genomen dat de verstrekkingstatus hier soms net iets anders dient te zijn." Een wetsaanpassing is in de maak liet hij weten, maar daarin komt dus niet te staan dat we het overbodige werk gaan schrappen. Arubaanse patiënten zijn dus net iets anders dan Nederlandse patiënten. Interessant. Afwijking van de Nederlandse lijst komt niet zo vaak voor, al heb ik wel een recent voorbeeld. De Directie Volksgezondheid (DVG) verbood de Covid-zelftesten en nam die zelfs in beslag. In de rest van de wereld waren ze toegestaan en werden ze zelfs gepropageerd. Een belachelijk standpunt van de DVG en het duurde niet lang of ze moesten met de staart tussen de benen hun ongelijk bekennen. Die onzin was ons bespaard gebleven als we gewoon de Nederlandse lijst hadden gebruikt.
Het enthousiasme van de Status Aparte, van een fris nieuw land, is in 35 jaar bij de DVG en de minister omgeslagen in starre bureaucratie. Een zinnig, geldbesparend idee wordt geblokkeerd, waarschijnlijk omdat sommige mensen bang zijn voor verlies van hun functie of omdat een overheidsdienst niets van haar taken wil prijsgeven. De autonomiegedachte is hier doorgeslagen.
Een goed weekend gewenst.